

Züleyha En Derin Çukur Unutuşun Kuyusu

– Mikail Dede · 22 Mayıs 2026

Bir gece yarısı yangınıyım
Külümü savur rüzgârlarına
Ellerinde hançer pası
Yüreğim çatlamış bir kadeh

Ay ışığı buruk bir kurşun yarasıdır
Süzülen kum tanelerinden
Ve ben hâlâ o ilk darbenin şaşkınlığıyla
Kanatırım sessizliğin dişlerini

En derin çukur unutuşun kuyusu
Attığın her taş senin yankın
En derin çukur unutuşun kuyusu
Züleyha... Züleyha...

Ben ki kum saatlerinin döngüsüyüm
Kumların aktığı yerde saklıyım
Bir çöl fırtınasında senin gözlerin
Bir bedevi çadırı kadar uzak ve puslu

Şimdi bir yalnızlık türküsüdür söylenen
Saz tellerinde kırık notalar
Ben bir telin koğuşundaki o ince sızı

Bir perdenin ardındaki son sahne

En derin çukur unutuşun kuyusu
Attığın her taş senin yankın
En derin çukur unutuşun kuyusu
Züleyha... Züleyha...

Nilüferlerin son çiçeği solarken
Bir yaprak düşer avuçlarıma
Üzerinde yazılıdır:
Aşk bir mezarlıktır ve ben
Hâlâ senin mezar taşını yontmaktayım

Züleyha... Züleyha...

Ah...